

Libyen

Rådets förordning (EEG) nr 3275/93 av den 29 november 1993 om förbud mot att tillmötesgå krav i samband med kontrakt och transaktioner som omfattas av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 228a i detta,

med beaktande av den gemensamma ståndpunkt som antogs av Europeiska unionens råd den 22 november 1993, med beaktande av kommissionens förslag, och med beaktande av följande:

Genom förordningarna (EEG) nr 945/92 och (EG) 3274/93 har gemenskapen vidtagit åtgärder för att förhindra viss handel mellan gemenskapen och Libyen.

Som följd av embargot mot Libyen riskerar ekonomiska aktörer inom gemenskapen och i tredje land att krav från Libyen ställs mot dem.

Förenta nationernas säkerhetsråd har antagit resolution 883 (1993) av den 11 november 1993 i vilken det i punkt 8 behandlas krav från Libyen som har samband med fullgörandet av avtal och transaktioner som berörs av åtgärder som infördes av Säkerhetsrådet i enlighet med resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner.

Det är nödvändigt att varaktigt skydda aktörerna mot sådana krav och att förhindra att Libyen får kompensation för embargots negativa verkningar.

Gemenskapen har enats om att Libyen i full omfattning måste rätta sig efter bestämmelserna i punkt 8 i Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 883 (1993) och anser att vid avgörandet om huruvida åtgärderna mot Libyen skall minskas eller upphävas måste särskild hänsyn tas till om Libyen underlåter att rätta sig efter punkt 8 i resolution 883 (1993).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

[10201] I denna förordning avses med

1. *kontrakt eller transaktion*: varje transaktion, oavsett formen och oavsett vilken lag som tillämpas för den, som består av ett eller flera kontrakt eller liknande förpliktelser mellan samma eller olika parter; uttrycket *kontrakt* omfattar varje finansiell garanti och motgaranti och varje kredit, försäkran om skadestånd eller kredit, även juridiskt oberoende, och varje bestämmelse som blir aktuell i samband med en sådan transaktion,

2. *krav*: varje krav, antingen det är föremål för rättslig tvist eller inte, som har framställts före eller efter dagen för denna förordnings ikraftträdande, i samband med ett kontrakt eller en transaktion, och i synnerhet

a) ett krav på fullgörande av varje slag av förpliktelse som uppstår genom eller i samband med ett kontrakt eller en transaktion,

b) ett krav på förlängning eller betalning av en finansiell garanti eller motgaranti, oavsett formen,

c) ett krav på ersättning i samband med ett kontrakt eller en transaktion,

d) ett motkrav,

e) ett krav på erkännande eller verkställighet, även genom exekvaturförfarande, av en dom, en skiljedom eller ett motsvarande beslut, oavsett var de är avgivna,

3. åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner: åtgärder som FN:s säkerhetsråd beslutat om eller åtgärder som gemenskapen, varje stat, varje land eller varje internationell organisation antagit i enlighet med, i förbindelse eller i överensstämmelse med Säkerhetsrådets relevanta beslut, eller varje aktion, inbegripet varje militär aktion, som Säkerhetsrådet har gett tillstånd till med hänsyn till att viss handel med Libyen är förbjuden,

4. fysisk eller juridisk person i Libyen:

- a) libyska staten eller varje libysk offentlig myndighet,
- b) varje libysk medborgare,
- c) varje juridisk person som har sitt säte eller huvudkontor i Libyen,
- d) varje juridisk person som direkt eller indirekt kontrolleras av någon av de ovannämnda fysiska eller juridiska personerna,
- e) varje fysisk person som framställer krav genom eller till förmån för en fysisk eller juridisk person som nämnts i a, b, c eller d.

Utan att detta påverkar artikel 2 skall uppfyllandet av ett kontrakt eller en transaktion anses vara berört av åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner när förekomsten av eller innehållet i kravet är ett direkt eller indirekt resultat av dessa åtgärder.

Artikel 2

[10202] 1. Det skall vara förbjudet att tillmötesgå krav eller vidta åtgärder för att tillmötesgå krav som är resultat av eller har samband med ett kontrakt eller en transaktion som helt eller delvis, direkt eller indirekt, berörs av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner, och som ställs av

- a) varje fysisk eller juridisk person som befinner sig i Libyen eller som agerar genom en fysisk eller juridisk person i Libyen,
- b) varje fysisk eller juridisk person som direkt eller indirekt agerar för en eller flera fysiska eller juridiska personer i Libyen,
- c) varje fysisk eller juridisk person som utnyttjar en överlåtelse av rättigheter till förmån för, eller ställer krav genom en eller flera fysiska eller juridiska personer i Libyen,
- d) varje annan fysisk eller juridisk person som avses i punkt 8 i Säkerhetsrådets resolution 883 (1993),
- e) varje fysisk eller juridisk person som framställer ett krav till följd av eller i samband med betalningen av en finansiell garanti eller motgaranti till en eller flera av ovannämnda fysiska eller juridiska personer.

2. Det förbud som anges i punkt 1 skall gälla inom gemenskapen och för varje medborgare i en medlemsstat och varje juridisk person som är registrerad eller etablerad under en medlemsstats lagstiftning.

Artikel 3

[10203] Utan att detta påverkar de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner, skall artikel 2 inte gälla för följande krav, förutsatt att kravet inte omfattar några belopp i form av räntor, ersättning eller annan kompensation till följd av att villkoren i kontraktet eller transaktionen i fråga inte har infriats på grund av dessa åtgärder:

- a) Krav i samband med kontrakt eller transaktioner, med undantag för finansiella garantier och motgarantier, om de fysiska eller juridiska personer som avses i den

artikeln kan visa inför domstol i en medlemsstat att parterna godtog kravet före antagandet av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner, och att dessa åtgärder inte har haft någon verkan på kravets förekomst eller innehåll.

b) Krav på utbetalningar som omfattas av ett försäkringsavtal och som avser en händelse som ägt rum före antagandet av de åtgärder som avses i artikel 2, eller som omfattas av ett försäkringsavtal i en medlemsstat, där sådan försäkring är obligatorisk.

c) Krav på utbetalning av belopp som betalats in på ett konto vilket spärrats till följd av de åtgärder som avses i artikel 2, under förutsättning att sådan utbetalning inte gäller belopp som betalats som garanti för de kontrakt som avses i artikel 2.

d) Krav som gäller arbetskontrakt och som omfattas av en medlemsstats lagstiftning.

e) Krav på betalning för varor, om de personer som avses i artikel 2 kan visa inför domstol i en medlemsstat att varorna exporterats före antagandet av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner, och att dessa åtgärder inte har haft någon verkan på kravets förekomst eller innehåll.

f) Penningfordringar, om de personer som avses i artikel 2 kan visa inför domstol i en medlemsstat att dessa belopp utgör fordran för ett lån som tecknades före antagandet av de åtgärder som beslutats i enlighet med Säkerhetsrådets resolution 883 (1993) och därmed förknippade resolutioner, och att dessa åtgärder inte har haft någon verkan på kravets förekomst eller innehåll.

Artikel 4

[10204] I varje förfarande för verkställighet av ett krav skall bevisbördan att kravet inte är förbjudet enligt artikel 2, ligga på den person, som söker verkställighet.

Artikel 5

[10205] Varje medlemsstat skall fastställa vilka sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 6

[10206] Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 december 1993, kl. 00.01 "Eastern Standard Time" i New York.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EGT, L295, den 30 november 1993.

